

[Alfred Jensen.]

har ret til at gå sine egne veje; nej, det store problem er, om denne klasse, lønarbejderne, har ret til at organisere sig og optræde kollektivt. Det andet spørgsmål overser jeg ikke, men det kan kun være et sekundært spørgsmål.

Derimod synes jeg, der er andre problemer, som det har større interesse at få belyst eller i hvert fald nævnt her. Jeg tænker på den mangel, der er ved konventionen, hvor talen er om at sikre retten til international organisering. Det er i artikel 5 foreskrevet, at de enkelte organisationer har ret til at tiltræde landsorganisationer og -forbund, og at disse organisationer har ret til at tilslutte sig internationale sammenslutninger. Det er i og for sig i sin orden, men når man så læser artikel 6, ser man, at de tre — hvad skal vi sige — rettigheds-sikrende artikler, 2, 3 og 4, ikke gælder for internationale sammenslutninger. Jeg ved ikke, om det er en forglemmelse, eller det er noget, der er skrevet bevidst, men er det skrevet bevidst, siger det mig, at det i nogen grad besværliggør det at oprette internationale organisationer, hvis sådanne organisationer ikke har ret til at eksistere, ikke har ret til at slå sig ned i et land og derfra lede de tilsluttede organisationers fælles anliggender. Spørgsmålet er aktuelt i denne situation, hvor den største faglige internationale bevægelse, der nogensinde har eksisteret, netop er blevet anmodet om at forsvinde fra Frankrig. Frankrigs store landsorganisation er medlem af denne Internationale, der tæller over 70 mill. medlemmer. Hvis der nu ikke fandtes et andet land, der tog imod en sådan international organisation, hvorledes skulle det da være muligt at sikre den ret til international organisering, som er foreskrevet i artikel 5? Det må siges, at der her er en mangel ved konventionen, og det gør dens betydning, jeg vil ikke sige illusorisk, men i hvert fald begrænset. Det forekommer mig ikke tilfredsstillende, at man vedtager, at arbejderne har ret til at organisere sig, og foreskriver, at de også har ret til at slutte sig sammen, nationalt og internationalt, når man ikke samtidig sikrer dem mulighed for at udøve sådanne internationale funktioner, som de i henhold til artikel 3 selv bestemmer.

Det er de bemærkninger, jeg har at gøre

om den foreliggende sag. Det forekommer mig, at når man ikke sikrer arbejderne organisationsretten fuldtud, er der et hul i lovgivningen. Jeg ved meget vel, at vi ved en afstemning her ikke kan ændre forholdene i Frankrig, men jeg mener dog, spørgsmålet er af et sådant omfang, at det bør drages frem her, og jeg vil anbefale dem, der kommer tilstede, hvor slige ting behandles, at de også tager sådanne problemer med ind i overvejelserne, for skal der være organisationsfrihed, må den gennemføres fuldtud. Det er ikke sket her.

Med disse bemærkninger kan også jeg tilsige mit partis medvirken til gennemførelse af forslaget, for selvom jeg endnu ikke har fået svar på, hvilken moralsk indflydelse sådanne konventioner har, vil jeg alligevel tro, det har sin betydning, at der findes en sådan konvention, tiltrådt af så og så mange lande. Ud fra disse betragtninger vil vi altså stemme for det foreliggende forslag til beslutning.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensens): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere, der alle har givet tilslutning til det foreliggende forslag til beslutning.

Til det ærede medlem hr. Helge Madsen må jeg sige, at jeg ikke er i stand til at besvare alle de spørgsmål, det ærede medlem stillede til mig. Som ikke-jurist er det mig umuligt fyldestgørende at gøre rede for den baggrund, der er for artikel 2, eller for de øvrige problemer, det ærede medlem stillede sig noget skeptisk overfor eller gerne ville have en nærmere forklaring på. Jeg vil gerne acceptere det ærede medlems forslag om, at sagen henvises til en kort udvalgsbehandling, idet jeg selvfølgelig er villig til at skaffe de eksperter, der er i stand til at give fyldestgørende oplysninger.

Jeg har også grund til at takke det ærede medlem hr. Alfred Jensen, som sluttede sine bemærkninger med at udtale, at han ligesom de øvrige ordførere ville støtte det foreliggende forslag på trods af en del betænkeligheder. Jeg forstår godt baggrunden for den ængstelse, der her kom til orde, men det er mit helhedsindtryk med det indblik, jeg har i sagen — og her vil jeg understrege det ærede medlem hr. Kristen Ambys udtalelser —, at det har overordentlig betydning for solidariteten imellem de virkelig demokratiske